

[Himmelstrup.]

valget og paastod, at nu hastede det ganske overordentlig stærkt, og nu skulde dette her gennemføres. Offentligheden kendte ikke noget videre til det. Vi har sikkert alle sammen, vi, der er Medlemmer af Finansudvalget, i de Dage, der er gaaet, haft mange Henvendelser fra Folk, som er blevet opskræmt af de Avismeddelelser, som er fremkommet om Sagen, fordi de ikke har vidst, hvorledes de var blevet behandlet, og heller ikke kunde faa noget at vide om det, netop fordi det er foregaaet paa den Maade, jeg her har beskrevet.

Det er, forekommer det mig, ganske overordentlig uheldigt at bære sig ad paa den Maade, og det kan ikke nytte, at den højtærede Finansminister henviser til, at han har forhandlet med Organisationerne om det. Der er jo dog ogsaa Interesser, Erhvervsinteresser, økonomiske Interesser, uden for Organisationerne. Vi har jo endnu ikke Organisationstvang, i hvert Fald ikke legalt, her i Danmark. Der var derfor mange Folk, der ikke anede noget om disse Toldændringer, før de læste det i Avisen for en 8 Dages Tid siden; deres meget vitale Interesser blev berørt af dette, uden at de i Virkeligheden havde nogen som helst Adgang til nogen som helst Klarlæggelse af de Forhold, det drejede sig om. Det er den ene Indvending, jeg synes man med Føje kan gøre mod den Fremgangsmaade, den højtærede Finansminister har anvendt.

Den anden Indvending, jeg synes man kan gøre, er mod selve det reelle Indhold i de Ændringsforslag, som den højtærede Finansminister her stiller. Det drejer sig altsaa om de Satser, som den højtærede Finansminister bringer i Forslag. Jeg tror, at disse Satser gennemgaaende er meget høje, i hvert Tilfælde naar man sammenligner dem med de Beskyttelses- og Beskatningssatser, som de faktisk i Forbruget skal afløse. Det, der sker her, er jo, at de Satser, som hidtil har omfattet Bomuldsvarer og Uldvarer, helt eller delvis, glider ud af den praktiske Fortoldning, fordi de glider ud af Forbruget og andre Varer glider ind, som vi efter vor hidtidige Toldlovgivning har fortoldet efter Luksustoldsatser. Det er de Erstatningsstoffer, vi kender i Form af Kunstsilke, Kunstuld og Kunstbomuld, og som vi — det lyder mærkeligt — i lang Tid har fortoldet som Natursilke. Der maa naturligvis en Ændring til, fordi man ikke kan opretholde de for Luksusvarerne gældende meget høje Satser for disse Varer. Men det er mit Indtryk, at den højtærede Finans-

minister alligevel i det Forslag, han her stiller, har normeret meget høje Satser.

Jeg ved godt, at den højtærede Finansminister vil sige, at det er Nedsættelser. Nedsættelser, ja, i Forhold til hvad? I Forhold til de hidtidige Silketoldsatser er det Nedsættelser, men ikke naar man ser paa Forbruget, ikke i Forhold til de gamle Satser for de Varer, som de skal træde i Stedet for, altsaa Bomuldsvarer og Uldvarer. Sproget kan jo misbruges til mange Ting, og det forekommer mig rigtignok, at den højtærede Finansminister misbruger det her, og det i meget høj Grad.

Jeg beklager i og for sig ogsaa, at den anvendte Fremgangsmaade har været saadan, at det har været umuligt at faa noget Overblik over, hvad det er, man her gaar med til. Vi forsøgte i Finansudvalget dog at faa en lille Smule at vide om det, ogsaa med Hensyn til den Forberedelse, den højtærede Finansminister havde givet dette Forslag, men det var os ikke muligt at faa noget virkeligt at vide. Jeg vilde have fundet det naturligt, om den højtærede Finansminister, paa samme Maade som Tilfældet var med Forslaget i Marts Maaned, havde forelagt dette Forslag for den sidende Skattekommission, saaledes at den i hvert Tilfælde kunde have faaet et Indblik i, hvad det var, der skete her. Det er ikke sket.

Vi spurgte dernæst den højtærede Finansminister, hvilke Beregninger der laa til Grund for de Satser, der her var foreslaaet, hvilke finansielle Virkninger man i Finansministeriet mente de vilde faa, og hvad der vilde ske for Tektiltoldbeløbet som Helhed, ved at disse Satser blev gennemført. Den højtærede Finansminister gav os ingen som helst Oplysninger i den Henseende; han henviste til, at det kunde man ikke vide noget om, af den Grund, at man ikke kunde vide, hvor mange Varer vi fik ind — og det kan være rigtigt nok, det kan man ikke vide med Sikkerhed, men visse Holdepunkter har man nu alligevel for det.

Med Hensyn til Beskatningssatsernes Højde spurgte vi ogsaa den højtærede Finansminister, hvor store de samlede Indførselsafgifter, der nu blev paalagt, vilde være i Forhold til Vareværdien. Og nærmest som et Kuriosum spurgte vi ogsaa, hvorledes det vilde stille sig med Værdibeskatningens Højde, naar Omsætningsafgiften efter Loven af 27. Marts 1940 og Tillægstolden efter Loven af 1931 medregnedes. Det er dog af en vis Interesse at faa at vide, hvilke Beskatningssatser man gaar ind paa.